

en Lov ud af dette Lovforslag. I det hele er altsaa vort Standpunkt dette, at vi stiller os som Jyden i det bekendte Vers, Jyden, som ikke gaar ud af Døren, før der er Nød paa Færde, men som saa ogsaa er parat til at gøre Sagen færdig og ikke gaar ind igen, før den er klar. Vi vil have Lov til at blive indenfor Døren, saa længe der ikke er Nød paa Færde, og vi kan ikke erkende, at der er Nød paa Færde, fordi en enkelt Forening eller dens Formand har begaaet noget, som efter vor Mening ligesom mange andres med et mildt Udtryk er en Taabelighed og med et stærkt, men maaske mere rammende, Udtryk en Utilbørlighed.

Indenrigsministeren (Rode): Da jeg fremsatte dette Lovforslag for det høje Ting, omtalte jeg det tilsvarende norske Lovforslag, men var ikke i Stand til at meddele noget om dettes videre Skæbne. Siden da har det norske Odelstings Udvalg afgivet Betænkning, og dettes amindelige Bemærkninger begynder med følgende Ord: „Det første spørgsmaal, som foreligger til besvarelse, er da, om der er behov for en midlertidig lov om regulering af husleien. Komiteen finder enstemmig at maatte bevare det spørgsmaal med ja“. Denne Komité tæller, ligesom det norske Storting, Medlemmer af alle Partier, lige fra Socialdemokrater til Højre. Jeg havde tænkt mig, at man havde kunnet vente, at dette høje Ting havde besvaret det Spørgsmaal, om der her er Behov for en midlertidig Lov om Regulering af Huslejen, paa samme Maade som det norske Ting, med et enstemmig Ja. Dette er imidlertid ikke sket, idet det ærede Medlem, som talte sidst (Wulff), mente, at Tidspunktet til at skride ind ikke var kommet. Det ærede Medlem afviste ikke Tanken om, at det kunde blive nødvendigt, men han fandt ingen Nødvendighed derfor i Øjeblikket. Jeg tror, at det ærede Medlem her befinder sig i en Vildfarelse.

Naar man nu synes alle som een at ville kaste sig over Kaptajn Jurckmann, Formanden for Københavns Grundejerforening, lægge al Skylden paa en af ham udstedt Bekendtgørelse og mene, at dette Fænomen var enestaaende, og at man ikke behøvede at tage Hensyn dertil, tror jeg, man ser fejl paa Tingene. Jeg tror ikke, at det lader sig gøre at reducere Betydningen af Københavns Grundejerforening saaledes, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) ønskede at gøre det, Københavns Grundejerforening er en meget

stor Forening, den har et meget stort Antal Medlemmer, ikke blot i Københavns Forretningskvarter, men i hele København. Den ledes med ikke ringe Energi og ikke uden Dygtighed ud fra de Synsmaader, som er de raadende indenfor Ledelsen. Naar der derfor fra denne Forening fremkommer en Bekendtgørelse som den omtalte, kan man være overbevist om, at den er Udtryk for bestemte Ønsker. Det er ikke en fad Trusel, men et Vidnesbyrd om en Bevægelse. Og det vidner om saare ringe Kendskab til Forholdene i Hovedstaden, naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) synes at være uvidende om, at der i de sidste Aar har fundet talrige Forhøjelser af Lejepriser Sted i København, og at der netop i den sidste Tid har været en tiltagende Fart i denne Bevægelse. Jeg anser det for særdeles heldigt, at en Lovordning af et Forhold som dette kommer saa tidligt som muligt, naar en saadan Bevægelse begynder at tage Fart. Jo længere den naar frem, desto flere Vanskeligheder vil Lovgivningen faa. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) pegede allerede paa en Vanskelighed, som vilde opstaa derved, at der maa fastsættes en Dato, fra hvilken Lovgivningens Virkning begynder. Men jo mere en Bevægelse har faaet Fart, desto mere vil der være sket, som det kunde være ønskeligt at have kunnet hindre, men som det vil være vanskeligt at hindre, naar det allerede i nogen Tid har haft Hævd.

Jeg mener derfor, at det er en fejlagtig Betragtning af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds at ville vente med at komme ud ad Døren, til der er virkelig Nød paa Færde. Jeg tror, det er rigtigst at gaa ud ad Døren, naar man ser, at Problemet rejser sig. Jeg har ment, at det var Ministeriets Pligt at være forberedt i denne Sag, og har derfor tidligt henledt den københavnske Prisreguleringskommissions Opmærksomhed paa, at der i Norge var truffet visse Foranstaltninger til Fastsættelse af en Art Maksimalleje, og anmodet dem, som havde Anledning til at kende Forholdene i den By, hvor man kunde vente, at der først vilde opstaa Vanskeligheder, om at følge disse Forhold med Opmærksomhed. Jeg har, som sagt, ønsket, at Ministeriet skulde være rede til, naar det fik et Varsko fra dem, der kendte Forholdene, med forholdsvis kort Varsel at kunne være paa Pletten med det fornødne Lovforslag. Derfor har Lovforslaget kunnet foreligge saa forholdsvis hurtigt, hvilket altsaa ikke betyder — hvad jeg har set, nogle har ment